

han rejser ... eller du kan tilbyde ham dem som Laan ... eller hvad du nu kan finde paa.“

Onkelen skød sine buskede Bryn i Vejret og overvejede et Øjeblik. Det var ham i Grunden ikke imod at optræde som Velgører, naar det ikke kostede ham noget. Han havde desuden selv faaet en Smule tilovers for Per, som blandt alle Nannys Kurmagere syntes ham den eneste, der sad inde med Betingelser for at slaa sig op i Verden og blive hende værdig.

„Hvormeget har du tænkt at fylde i den Luks?“

„Hvad der behøves, for at han kan slaa igennem. Jeg har ikke sat nogen Grænse. Han faar anvist en Konto hos Griesmann og kan saa trække paa mig gennem ham.“

„Du er gal, min Søstersøn! Du er ligesom din Mor og din Far og alle dine Søsken og din hele Familie splittergal!“

„Er der Nogen, der gi'er lidt Ild?“ lød det i det samme fra Døren i Dagligstuen. Det var Nanny; hun stod derhenne med begge Hænder spændt omkring Livet og stak Overkroppen frem. En utændt Cigaret vippede mellem hendes Læber.

Onkelen skar en Grimace.

„Der kommer hun med sin Papirpatte! ... Har jeg ikke sagt dig, at det er en væmmelig, afskyelig, nederdrægtig Stank.“

„Er du i daarligt Humør, Onkel? Det var kedeligt. For der er noget, jeg gerne skulde snakke med dig om.“

„Du ogsaa! ... Snak væk! Min Middagshvile er dog komplet ødelagt for idag.“

„Jeg har en Høne at plukke med dig, lille Ven.“

„Pluk væk! Og lad det faa en Ende!“

„Jeg synes, du kunde være saa taktfuld ikke at gaa gennem Strøget med dine Damer paa den Tid, hvor ordentlige Folk spaserer der. I hvert Fald skulde du vise din Familie det Hensyn at vælge en mindre afskrækkende Ledsagerske end det Uglebillede, jeg saa dig med baade idag og forleden. Vi kan ikke være bekendt, at du har en saa skrækkelig Smag, Onkel.“

Hun havde stillet sig hen bag hans Stol, paa hvis Ryg hun hvilede sine Arme, mens hun sendte Strøm paa Strøm af Cigaret-røg ned over hans tyndhaarede Isse. Saa opbragt han end var